

C-580/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2021. szeptember 22.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesgerichtshof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. július 6.

Felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Alperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél:

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

BUNDESGERICHTSHOF

VÉGZÉS

[omissis]

Kihirdetve:

2021. július 6.

[omissis]

Az

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH, [omissis] Großräschen,

felperes és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél,

[omissis]

és

az MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH, [omissis] Kabelsketal,

alperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél

[omissis]

Az alperest támogató beavatkozó:

50Hertz Transmission GmbH, [omissis] Berlin,

között folyamatban lévő ügyben [omissis]

a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) mellett működő kartellügyi tanács a 2021. április 20-án tartott tárgyalás alapján [omissis]

a következő végzést hozta:

- I. A bíróság az eljárást felfüggeszti.
- II. A megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 140., 16. o.; 2009. június 5.) 16. cikke (2) bekezdésének értelmezése céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:
 1. Úgy kell-e értelmezni a 2009/28/EK irányelv 2. cikkének a) és e) pontjával összefüggésben értelmezett 16. cikke (2) bekezdésének c) pontját, hogy a villamos energia hálózatba való betáplálása során előnyben kell részesíteni az olyan termelő létesítményeket is, amelyekben vegyes hulladék termikus hasznosításával állítanak elő villamos energiát, minek során a hulladék változó arányban biológiailag lebontható ipari és települési hulladékot tartalmaz?
 2. Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: A villamos energia betáplálása során a 2009/28/EK irányelv 16. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján történő előnyben részesítés függ-e azon, biológiailag lebontható hulladék arányától, amelyet a villamosenergia-termelés során az első kérdésben leírt módon használnak fel?
 3. A második kérdésre adott igenlő válasz esetén: Létezik-e a biológiailag lebontható hulladék arányára vonatkozó olyan lényegességi küszöb, amely alatt az előállított villamos energia tekintetében kizárt a megújuló energiaforrásból előállított villamos energiára vonatkozó rendelkezések alkalmazása?

4. A harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén: Milyen aránynál található ez a küszöb, vagy hogyan kell azt meghatározni?
5. Az első és a második kérdésre adott igenlő válasz esetén: A megújuló energiaforrásból előállított villamos energiára vonatkozó rendelkezéseknek a csak részben biológiailag lebontható hulladékból előállított villamos energiára való alkalmazása során figyelembe lehet-e venni a 2009/28/EK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt jogelvet oly módon, hogy e rendelkezések csak a villamos energiának a megújuló energiaforrásból termelt részére alkalmazandók, és e részt az egyes energiaforrások energiatartalma alapján kell kiszámítani?

Indokolás:

- 1 I. A felperes egy villamos energiát és hőt előállító termikus hulladékfeldolgozó létesítményt üzemeltet. A létesítményben egy változó – a felperes állítása szerint legfeljebb 50%-os – mértékű biogén részt hasznosítanak égetés útján más összetevőktől való elkülönítés nélkül. A felperes a létesítményben előállított villamos energiát részben az alperes elosztási hálózatába táplálja be az alperessel kötött csatlakozási és betáplálási szerződés alapján.
- 2 2011 és 2016 között az alperes a hálózatbiztonság-kezelési tevékenysége keretében hálózati túlterheltség miatt számos esetben a villamos energia betáplálásának ideiglenes korlátozására hívta fel a felperest. Erre tekintettel a felperes 2,24 millió euró összegű kártalanítási követelést érvényesít az alperessel szemben, amelyet többek között a Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (a megújuló energia előnyben részesítéséről szóló törvény) 2011. január 1. és 2014. július 31. között hatályos változata, valamint a Gesetz für den Ausbau Erneuerbarer Energien (a megújuló energia kiépítéséről szóló törvény) 2014. augusztus 1. és 2016. december 31. között hatályos változata (a továbbiakban együtt: a megújuló energiáról szóló törvény) szerinti úgynevezett rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozásra alapoz.
- 3 II. A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából a megújuló energiáról szóló német törvény rendelkezései három különböző változatban irányadók, amelyek tartalmilag azonosak, vagy szabályozási tartalmuk megfelel egymásnak. E rendelkezések szövege a megújuló energiáról szóló törvénynek a többek között a jelen ügyre alkalmazandó, 2012. január 1. és 2014. július 31. között hatályos változata (a továbbiakban: 2012. évi EEG) szerint a következő:

3. § Fogalommeghatározások

A jelen törvény alkalmazásában:

1. „létesítmény”: megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító minden létesítmény [...]

3. „megújuló energia”: [...] biomasszából előállított energia, [...] valamint a települési és ipari hulladék biológiailag lebontható részéből előállított energia [...]

5. § Csatlakozás

- (1) A hálózatüzemeltetők kötelesek a megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítményeket [...] haladéktalanul elsőbbséggel [...] a hálózatokra csatlakoztatni [...]

8. § Átvétel, továbbítás és elosztás

- (1) A 11. cikk sérelme nélkül, a hálózatüzemeltetők kötelesek a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia teljes felajánlott mennyiségét [...] haladéktalanul elsőbbséggel átvenni, továbbítani és elosztani. [...]

11. § A betáplálás irányítása

- (1) Kivételes esetben a hálózatüzemeltetők [...] jogosultak a közvetlenül vagy közvetve hálózatukra csatlakozott létesítmények [...] szabályozására, amennyiben:

1. ellenkező esetben hálózati túlterheltség keletkezne az adott hálózat területén, beleértve az upstream hálózatot is,
2. a megújuló energiaforrásból előállított villamos energiát [...] előnyben kell részesíteni, kivéve ha a villamosenergia-ellátási rendszer biztonságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében más villamosenergia-termelő létesítményeknek a hálózaton kell maradniuk, [...]

12. § Rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás

- (1) Amennyiben a 11. § (1) bekezdése értelmében hálózati túlterheltség miatt csökkentik a megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítményekből származó villamos energia betáplálását [...], az intézkedéssel érintett üzemeltetők részére az elmaradt bevételek többletköltségekkel növelt és megtakarított költségekkel csökkentett összege 95%-ának megfelelő kártalanítást kell fizetni. [...]

16. § Díjazáshoz való jog

- (1) A hálózatüzemeltetőknek legalább a 18–33. §-ok szerinti díjat kell fizetnie a létesítmények üzemeltetői részére a kizárólag megújuló energiát [...] felhasználó létesítményekben előállított villamos energiáért. [...]

- 4 A fent említett rendelkezések megfelelnek a megújuló energiáról szóló törvény 2009. január 1. és 2011. december 31. között hatályos változata (a továbbiakban: 2009. évi EEG) 3. §-a (1) bekezdése 1. és 3. pontjának, 5. §-a (1) bekezdésének, 8. §-a (1) bekezdésének, 11. §-a (1) bekezdésének, 12. §-a (1) bekezdésének és 16. §-a (1) bekezdésének, valamint a megújuló energiáról szóló törvény 2014. augusztus 1. és 2016. december 31. között hatályos változata (a továbbiakban: 2014. évi EEG) 5. §-a (1) bekezdése 1. és 14. pontjának, 8. §-a (1) bekezdésének, 11. §-a (1) bekezdésének, 14. §-a (1) bekezdésének, 15. §-a (1) bekezdésének és 19. §-a (1) bekezdésének.
- 5 III. A felülvizsgálati kérelem sikere az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre adandó választól függ. Ennélfogva a döntés előtt fel kell függeszteni az eljárást, és az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja és harmadik bekezdése alapján az Európai Unió Bíróságának előzetes döntését kell kérni.
- 6 1. A fellebbviteli bíróság elutasította a felperesnek a 2009. évi EEG 12. §-ának (1) bekezdése, a 2012. évi EEG 12. §-ának (1) bekezdése és a 2014. évi EEG 15. §-ának (1) bekezdése szerinti, rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozáson (a továbbiakban összefoglalva: rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás) alapuló fizetésre vonatkozó követelését. Mivel a felperes létesítményében termelt villamos energiát nem kizárólag megújuló energiaforrásból állítják elő, a létesítmény nem minősül a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás értelmében vett „megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítménynek” (a továbbiakban: megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítmény).
- 7 2. Az ezen ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelem sikeres lenne, ha a felperes létesítményét a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás értelmében megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítménynek kellene minősíteni. A létesítmény olyan vegyes hulladékot hasznosít, amely változó arányban tartalmaz biológiailag lebontható települési és ipari hulladékot. Ily módon – mindazonáltal legfeljebb 50%-os arányban – a 2009. évi EEG és a 2012. évi EEG 3. §-ának 3. pontjában, valamint a 2014. évi EEG 5. §-ának 14. pontjában szereplő meghatározás szerinti „megújuló energiát” is használ.
- 8 a) A fellebbviteli bíróság álláspontjával ellentétben a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás alkalmazását nem zárja ki az, hogy a felperes létesítménye nem kizárólag megújuló energiaforrásból állít elő villamos energiát.
- 9 aa) Kétségtelen, hogy a megújuló energiáról törvény hatálya a 2000-ben hatályba lépett első változatában a kizárólag a vízenergiából, szélenergiából, napenergiából, geotermikus energiából, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázokból, bányagázból vagy biomasszából előállított villamos energiára volt korlátozva. Mindazonáltal a belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról szóló, 2001. szeptember 27-i 2001/77/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése során 2004-ben kiterjesztették a megújuló energiáról

szóló törvény hatályát (lásd a szövetségi kormány törvénytervezetét, 15/04. sz. BR-Drucks., 33. o.) Ez az irányelv a 2. cikk c) pontjában a „megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiát” úgy határozta meg, mint a kizárólag megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművek által előállított villamos energiát, valamint a hagyományos energiaforrásokat is hasznosító vegyes erőművek által előállított villamos energia megújuló energiaforrásból előállított részét. A megújuló energiáról szóló törvény azóta különbséget tesz egyrészt a kizárólagosság elvén alapuló díjazási és támogatási kötelezettség (lásd a 2009. évi EEG és a 2012. évi EEG 16. §-ának (1) bekezdését és a 2014. évi EEG 19. §-ának (1) bekezdését), másrészt pedig a 2001/77/EK irányelv értelmében vett valamennyi, megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítményre vonatkozó csatlakozási, átvételi, továbbítási és elosztási kötelezettség (a 2009. évi EEG és a 2012. évi EEG 5., 8. és 11. §-a, valamint a 2014. évi EEG 8., 11. és 14. §-a) között.

- 10 bb) A rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozást, amely elsőbbséget élvez a villamosenergia-termelő létesítményeket az energiajog alapján a korlátozások miatt megillető esetleges kártalanításhoz vagy díjazáshoz való joghoz képest, a fent említett tágabb uniós jogi értelemben vett valamennyi, megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítményre, tehát a nem kizárólag megújuló energiát felhasználó létesítményekre is alkalmazni kell. Ez egyrészt a törvény szövegéből – a „kizárólag” határozószó hiányából –, másrészt a törvény rendszertani összefüggéséből következik: A megújuló energiáról szóló törvénybe 2009-ben újonnan beillesztett, rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás a megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítmények számára biztosított kompenzációt szabályozza, ha a betáplálás irányítása keretében a 2009. évi EEG és a 2012. évi EEG 11. §-ának (1) bekezdése, valamint a 2014. évi EEG 14. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedéseket hoznak e létesítményekkel szemben. Amint az a 2009. évi EEG és a 2012. évi EEG 8. §-ának (1) bekezdéséből, valamint a 2014. évi EEG 11. §-ának (1) bekezdéséből kitűnik, a betáplálás irányítása keretében hozott intézkedések kivételt jelentenek a hálózatüzemeltetőknek a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia elsőbbségi átvételére vonatkozó kötelezettsége alól (lásd a szövetségi kormány törvénytervezetének indokolását a megújuló energiáról szóló törvény 2009-ben hatályba lépett változatával kapcsolatban, 16/8148. sz. BT-Drucks., 46. o.) Amennyiben tehát valamely létesítményben olyan, „megújuló erőforrásból előállított villamos energiát” termelnek, amelyet a megújuló energiáról szóló törvény rendelkezései szerint előnyben kell részesíteni a betáplálás során, a villamos energia átvételének a hálózatüzemeltető általi, betáplálás irányítása keretében történő csökkentése vagy megszakítása a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás szerinti kártalanítási kötelezettséget eredményez.
- 11 b) A kizárólagosság elvétől való, az uniós jogból következő ezen eltérés ellenére nyitott az a kérdés, hogy a német jog szerint a megújuló energiaforrást bármilyen mértékben – adott esetben a legcsekélyebb mértékben – felhasználó valamennyi villamosenergia-termelő létesítményt megújuló erőforrásból villamos energiát előállító létesítménynek kell-e minősíteni, és ennek következtében e

létesítményeket előnyben kell-e részesíteni a csatlakozás és a betáplálás során. Mivel a német jogalkotó a 2004. évi EEG-ben a 2001/77/EK irányelv előírásait kívánta átültetni, és nincsenek arra utaló támpontok, hogy ennek során túl kívánt volna lépni ezeken az előírásokon, a német jog jelen ügyben releváns rendelkezéseinek értelmezése szempontjából mindenekelőtt a „megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia” uniós jogi fogalma (a 2001/77/EK irányelv 2. cikkének c) pontja) irányadó. Az Európai Unió Bírósága még nem foglalkozott e rendelkezés értelmezésével. Az értelmezés kétségeket is felvet.

- 12 aa) A 2001/77/EK irányelv 2. cikkének c) pontja értelmében a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia a kizárólag megújuló energiaforrásokat hasznosító erőművek által előállított villamos energia, valamint a hagyományos energiaforrásokat is hasznosító vegyes erőművek által előállított villamos energia megújuló energiaforrásból előállított része. A vegyes erőmű fogalmát az irányelv nem fejt ki. E fogalom nem is egyértelmű. Mindazonáltal technikailag rendszerint azt a létesítményt nevezik vegyes erőműnek, amely több különböző technológiát (például napenergiát és gázt) használ az energia előállításához. Ilyen értelmezés esetén a vegyes erőmű fogalma nem terjedne ki az olyan létesítményekre, amelyek ugyanazon villamosenergia-termelési folyamat során csupán vegyesen használnak különböző – megújuló és hagyományos – energiaforrásokat. Ez akkor is érvényes, ha az energiatermelés céljából először elegyítik a különböző energiaforrásokat (például a fapelletet és a szenet), és akkor is, ha a létesítményben – mint a jelen ügyben szóban forgó hulladékégető létesítmény esetében – megújuló és fosszilis energiaforrások már meglévő, változó és nem befolyásolható keverékét használják fel a villamosenergia-termeléshez. Az utóbbi két létesítménytípus ebben az esetben nem minősülne olyan, megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítménynek, amelyre a megújuló energiáról szóló törvénynek a betáplálási elsőbbségre és a rendkívüli esetekben fizetendő kártalanításra vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.
- 13 bb) A 2001/77/EK irányelv 2. cikkének c) pontja szerinti vegyes erőmű fent ismertetett meghatározása ellen szól mindazonáltal az, hogy maga az irányelv egyfelől a biomasszát megújuló energiaforrásként határozza meg (a 2001/77/EK irányelv 2. cikkének a) pontja, ugyanígy: a 2009/28/EK irányelv 2. cikkének a) pontja), másfelől pedig a biomassza fogalmát kiterjeszti „az ipari és települési hulladék biológiailag lebontható részére” is (a 2001/77/EK irányelv 2. cikkének b) pontja, ugyanígy: a 2009/28/EK irányelv 2. cikkének e) pontja). Ez amellet szólhat, hogy az e rész elégetésével előállított villamos energiát megújuló energiaforrásból előállított villamos energiának kell tekinteni, és hogy a megfelelő energiatermelő létesítményt a német jogban olyan, megújuló energiaforrásból villamos energiát előállító létesítménynek kellene minősíteni, amelyet előnyben kell részesíteni a betáplálás során.
- 14 cc) Figyelembe kell venni azt is, hogy a 2001/77/EK irányelvet időközben hatályon kívül helyezték, és annak helyébe a 2009/28/EK irányelv lépett. Ezt az irányelvet 2010. december 5-ig, így már a jelen ügyben releváns, 2011 és 2016

közötti időszak előtt át kellett ültetni. A német jogot tehát a jelen ügyben a 2009/28/EK irányelvvel összhangban kell értelmezni. Ennélfogva felmerül a kérdés, hogy a 2009/28/EK irányelv 16. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében vett „megújuló energiaforrásokat felhasználó villamosenergia-termelő létesítmények” alatt nem csak olyan létesítményeket kell-e érteni, amelyek az energiatermeléshez több különböző technológiát használnak (tehát a fenti értelemben vett vegyes erőművek), hanem az olyan létesítményeket is, amelyek eleve vegyes energiaforrásokból, például biológiailag lebontható ipari és települési hulladékot változó arányban tartalmazó vegyes hulladékból állítanak elő villamos energiát (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés). Az e kérdésre adott igenlő válasz esetén felmerül továbbá az a kérdés, hogy az ilyen létesítményt a 16. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján akkor is előnyben kell-e részesíteni a villamos energia betáplálása során, ha a létesítményben előállított energia túlnyomórészt nem a hulladék biológiailag lebontható részéből származik (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés).

- 15 c) Az eljáró bírósági tanács az uniós jog figyelembevételével is arra hajlik, hogy a megújuló energiáról szóló törvénynek a betáplálási elsőbbséggel és ennélfogva a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozással kapcsolatos rendelkezéseit úgy értelmezze, hogy azok csak akkor alkalmazandók a nem kizárólag megújuló energiaforrásokat használó létesítményekre, ha azokban a megújuló és a hagyományos energiaforrásokat külön rendszerekben használják fel. Az olyan létesítményekre, amelyekben – mint például a hulladékégetéssel történő villamosenergia-termelés esetében – megújuló és hagyományos energiaforrások eleve meglévő, változó és nem befolyásolható keverékét használják fel, a betáplálási elsőbbség és a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás mindenesetre csak akkor alkalmazandó, ha a megújuló energiaforrások aránya átlagosan meghaladja a hagyományos energiaforrások arányát.
- 16 aa) A megújuló energiáról szóló törvény értelmével és céljával összhangban áll, ha egy olyan villamosenergia-termelő létesítmény számára, amely megújuló és hagyományos energiaforrások eleve meglévő, változó és nem befolyásolható keverékét használja fel, mindenesetre csak akkor biztosítanak csatlakozási és betáplálási elsőbbséget, valamint a betáplálás csökkentése esetén ehhez kapcsolódó, a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás szerinti kártalanítást, ha e létesítmény legalább túlnyomórészt megújuló energiaforrásokat használ fel. Az ilyen létesítmények esetében – eltérően a két vagy több energiatermelő technológiát összekapcsoló létesítményektől – a csatlakozási és betáplálási elsőbbség szükségszerűen nemcsak a villamos energiának a megújuló energiaforrásokból származó részére vonatkozna, hanem a hagyományos forrásokból előállított villamos energiára is. Olyan helyzetekben ugyanis, amikor a hálózat biztonsága a villamos energia betáplálásának csökkentését követeli meg, az ilyen létesítménynek nincs lehetősége arra, hogy a villamosenergia-termelést – például a szélturbina további működtetésével és a gázturbina kikapcsolásával – a megújuló energiaforrásokból származó részre korlátozza. Ez nem csupán azzal a következménnyel járna, hogy a hálózatüzemeltetőnek a betáplálás irányítása

keretében hozott intézkedések során az ilyen „vegyes erőművet” összességében és az abban előállított villamos energia egésze tekintetében előnyben kellene részesítenie a hagyományos erőművekkel szemben. A hálózatüzemeltetőnek a hálózatra való csatlakozás során is előnyben kellene részesítenie e létesítményeket. Ez szűkös hálózati kapacitások esetén azzal a következménnyel járhatna, hogy megakadályozza vagy legalábbis késlelteti a később létrehozott, kizárólag megújuló energiaforrásokat felhasználó létesítmények csatlakozását. Annál is inkább kérdésesnek tűnik, hogy az ilyen előnyben részesítés igazolható-e még olyan létesítmények esetében is, amelyek a villamos energiát nem legalább túlnyomórészt megújuló energiaforrásból állítják elő.

- 17 bb) Ez az értelmezés a jelen ügyben azzal a következménnyel járna, hogy a felperest nem illetné meg a megújuló energiáról szóló törvényben előírt, rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás szerinti jog. A felperes létesítménye ugyanis nem különböző energiatermelési technológiákat kapcsol össze, tehát nem minősül a fenti értelemben vett vegyes erőműnek, hanem változó összetételű, eleve vegyes energiaforrásokat használ fel, és állítása szerint a megújuló energiaforrások aránya nincs túlsúlyban.
- 18 d) Ha a 2009/28/EK irányelv 16. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében vett „megújuló energiaforrásokat felhasználó villamosenergia-termelő létesítmények” alatt nemcsak a fenti értelemben vett vegyes erőműveket kell érteni, hanem az olyan létesítményeket is, amelyek eleve vegyes energiaforrásokból, például részben biológiailag lebontható ipari és települési hulladékot tartalmazó vegyes hulladékból állítanak elő villamos energiát, anélkül, hogy a biológiailag lebontható hulladék túlsúlyban lenne, akkor a megújuló energiáról szóló törvény értelmére és céljára tekintettel felmerül az a további kérdés, hogy az említett vegyes erőművek esetében áll-e fenn legalábbis a felhasznált megújuló energiaforrások arányára vonatkozó olyan lényegességi küszöb, amely alatt a vegyes erőművet nem kellene „megújuló energiaforrásokat felhasználó villamosenergia-termelő létesítménynek” tekinteni (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés).
- 19 e) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén tisztázni kell, hogy milyen aránynál található ez a küszöb, vagy azt hogyan kell meghatározni (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés).
- 20 f) Végül, amennyiben az első és a második kérdésre igenlő választ kell adni, és a felperes létesítménye eléri a harmadik és a negyedik kérdésre adott válasz szerinti esetleges lényegességi küszöböt, felmerül a kérdés, hogy a megújuló erőforrásból előállított villamos energiára vonatkozó szabályoknak a csak részben biológiailag lebontható hulladékból előállított villamos energiára való alkalmazása során figyelembe lehet-e venni a 2009/28/EK irányelv 5. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében foglalt jogelvet oly módon, hogy e rendelkezések csak a villamos energiának a megújuló energiaforrásból termelt részére alkalmazandók, és e részt az egyes energiaforrások energiatartalma alapján kell kiszámítani (az

előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés). Ez azért releváns, mert ebben az esetben az uniós jog figyelembevételével értelmezendő német jog szerint kell majd eldönteni azt a kérdést, hogy a rendkívüli esetekre vonatkozó szabályozás szerinti kártalanításhoz való jog a felperes létesítményében előállított villamos energia egésze tekintetében elmaradt bevételre vagy csupán a villamos energiának a vegyes hulladék biogén részéből előállított – ebben az esetben megállapítandó – részére vonatkozik-e.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM